

Framhald av síðu 13

somheder ikke har nogen føling med hvad der sker på markedet. De færøske filetfabrikker er derfor hverken i besiddelse af de gode ideer, kvalifikationer eller den dynamik der kræves af de moderne virksomheder for at de kan være på forkant med udviklingen.

I sin dokumentation fra 1991 om lineskibet Fugltúgván og besætningens problemer med at sælge deres fangster til den højeste pris udstiller John Smith en række af Fiskasølans og det færøske fiskerierhvervs største problemer. Filmen var opindeligt lagt til rette med det formål at rejse penge til et nyt og topmoderne lineskib, og derfor startede filmen med en grundig gennemgang af Fugltúgváns avancerede teknologi samt mandskabets måde at fange og behandle fiskene på, således at fangsterne kunne sælges som 1. classes kvalitetsfisk. Undervejs var der også et interview med skipperen der fortalte at fartøjet på forsøgsbasis havde landet deres seneste fangst i Scrabster med det fornemme resultat, at man havde opnået en gennemsnitspris på 13,92 kr./kg. for hele lasten, og fiskeskøberen havde været så begejstret for kvaliteten, at han på dette togt havde tilbudt skipperen en mindstepris på ca. 15 kr./kg. for en tilsvarende last. Når lasten var fuld ville skipperen derfor lægge kursen mod Scrabster igen.

Men pludselig skete der noget i filmen som ifølge John Smith ikke var til sigtet på forhånd, og som fik filmen til at skifte karakter. Fra at være en glad og stolt reklamefilm skiftede tonen pludselig til en bitter dokumentarisk skildring om Fiskasølans magt og fiskeriets problemer på Færøerne. Skipperen blev nemlig kaldt over radioen med en ordre fra fartøjets ejer (filetfabrikken P/F Nordis i Eide) om at lasten skulle landes på Nordis. Fugltúgván måtte derfor vende om og sejle hjem til Eide med fangsten hvor besætningen kun opnåede en gennemsnitspris på 7,26 kr./kg. og heraf var ca. 5 kr. subsidier fra den slunkne landskasse! Hvorfor det gik så galt blev aldrig klarlagt. En forklaring kan være at Fiskasølans havde solgt en bestemt kvantum fiskeskud til Nordis som Nordis ikke var istand til at levere fordi de ikke havde råfisk nok, og derfor så man sig nødsaget til at kalde Fugltúgván hjem for at skære den fine kvalitetsfisk op til blok. En anden forklaring kan være, at folk hjemme i bygden trængte til arbejde, og derfor kaldte den byggede fabriks sit linefartøj hjem... Hvorvidt

Sjálvandi er beint at leggja saman

Í grein í blóðunum skrivur Roymer Lamhauge, leiðari á Girostovuni, at hann heldur tað einasta beina er at leggja rúsdrekka-søluna undir postverkið. Postverkið kundi eins væl frá í morgin rúkt hesa uppgávu, heldur hann.

Sjálvur er Roymer sum sagt leiðari av einum "undirstovni" hjá postverkinum sum eitur Girodeildin. Eg haldi, at hann átti at hugsa eitt sindur meira um sína egnu deild, áðrenn hann fer at

skava enn meira undir postverkið.

Hugsa vit um Girostovurnar - girodeildirnar - girobankarnar í londunum uttan um okkum, so eru hesir girostovnar maktmiklir pengastovnar. Hesir eru vorrir stórir og sterkir tí teir hava fylgt við tíðini og laga seg eftir broyttum umstøðum.

Hjá okkum er øvugt. Fáur man vita um, at okkara girodeild yvirhøvur er til. Undir øllum umstøðum er hon bert ein

viðfáningur, sum als einki hevur at tíða.

Men vit eru púra samdir, Roymer Lamhauge. Sjálvandi eiga vit at leggja teir stovnar saman, sum eru egnaðir til tess. Og tí er einasta rætta, at leggja bæði posthúsið og girodeildina undir rúsdrekka-søluna. Neyvan hevði okkara giro-viðfáningur verið verri fyri av teirri grund.

postmaður

Dømd til deyða

Í sambandi við at Sjónvarp Føroya ætlar at vísa donsku sendingina »Dømd til deyða«, ynskja vit at gera vart við at fylgjandi tífundaskriv var sent gjøgnum Ritaazu Bureau eftir sendingina í TV-1 mánadagin 21. september.

»DR tv's program mandag aftan om Jehovas Vidner blev ikke et alsidigt og oplysende portræt af dette trossamfund. Udsendelsen var formet som et direkte angreb, og i stedet for en beskrivelse af Jehovas vidners tro og samfund blev det helt og holdent et program om tidligere Jehovas vidner, som var kritisk eller fjendtligt indstillede.

Programmet indeholdt mange unøjagtigheder og direkte forkerte oplysninger om Jehovas vidner. For eksempel tror Jehovas vidner ikke, at de modtager åbenbaringer fra Gud - deres eneste åbenbaring er Bibelen, Guds ord, og enhver praksis eller trosopfattelse hos dem er bygget på Bibelen.

Hvis man ønskede at få reel oplysning om, hvad Jehovas vidners tro bygger på, og hvorfor så mange har fundet svar på deres spørgsmål ved at tilslutte sig tildem, var der ingen hjælp at hente i denne udsendelse. De få filmklip og vignetter, der vises fra nogle stævner, gav ingen egentlige oplysninger.

Kun tre Jehovas vidner fik lov at komme til orde. Deres medvirken skete under forkerte forudsætninger, idet Danmarks Radio under udarbejdelsen udtrykkeligt havde er-

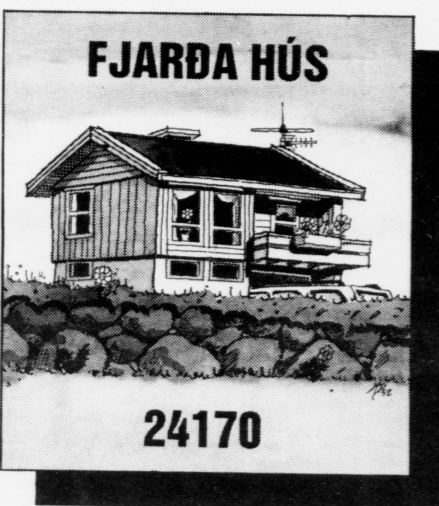
klæret, at man forberedte et program, der for første gang skulle give en saglig og redelig beskrivelse af deres tro. Deres udtalelser blev beskåret og klippet til, så de passede ind i den plan, journalisten åbenbart forud havde besluttet at følge. Havde disse Jehovas vidner vidst, at man planlagde en udsendelse, der skulle foregå helt på nogle modstanderes præmisser, ville de have valgt at overlade scenen helt til disse og selv holde sig udenfor.

Et utiltalende træk ved det meget ensidige program var, at det i høj grad byggede på stjå-

lent materiale, men dette var måske karakteristisk for det plan, hele udsendelsen befandt sig på.

Vi venter stadig på en udsendelse, der ærligt og oplysende fortæller, hvorfor mindst 16.000 alene i Danmark er tilfredse og befinder sig godt som Jehovas vidner, i modsætning til en lille håndfuld af deres tidligere venner, der har valgt at angribe dem.

Tíðindastovan hjá
Jehova vitnum

det var Fiskasølans eller hensynet til arbejdspladserne i bygden vides ikke, men som John Smith siger: — Man har jo lov at tro engang imellem...

Et andet forhold som viser hvorledes Fiskasølans gør virksomhederne dumme i forhold til markedet er Fiskasølans stærkt omdiskuterede prisregulering — puljeordningen. I princippet fungerer puljen på samme måde som råfiskefonden, forstået således at Fiskasølans lægger alle indtægterne fra salget i en stor pulje, og derefter fast-

sætter Fiskasølans deres egen pris som de betaler fabrikkerne. Puljeprisen bliver fastsat således at filetfabrikkerne efter tilskud fra landskassens subsidier samt puljen lige netop får dækket produktionsomkostningerne på de ulønssomme fisk. Eller sagt på en anden måde: Filetfabrikkerne får ikke den fulde markedspris for de fyre torskprodukter. Til gengæld får filetfabrikkerne ved hjælp af subsidier og pristilskud fra Fiskasølans pulje en pris der ligger over markedsprisen når de produ-

cerer den ulønssomme sejlblok. Og eftersom deres tilskudsordninger honorerer virksomhederne for at producere meget fremfor at producere godt, bidrager de gode og dyre produkter paradoksalt nok til at det ofte bedst kan betale sig for virksomhederne at producere de billigere og dårligere produkter på Færøerne.

Gennemsnittet ligger efterhånden et sted imellem 16-17 kr./kg. f.eks. så er der opnået kuller og torskpriser på 23,64 - 19,86 henholdsvis — — —

Filmsfelagið mótmælir MVG**Einasti biografrur letur aftur**

-um meirvirðisgjald verður lagt á biosýningar, sigur Filmsfelagið

At bert ein biografrur er eftir í landinum, talar fyri seg. Hann er einki gullnám. Tá fólk kortini hava hildið lív í honum, eiga vit so mikið meira at tjúkla um hendan mentannarliga dýrgrip, meðan vit enn eiga hann. Verður meirvirðisgjald lagt á tær fáu sýningar, sum eru í biografinum, steðgar hetta virksemi, og vit verða eina listargrein fátækari.

Hetta sigur Birgir Kruse, formaður í Filmsfelagnum í opnum brævi til Føroya Løgting og løgtingsformannin.

Í brævinum minnir filmsfelagið tingið á, at í meira enn sjeyti ár hevur filmslistin trivist her á landi. Sýndir hava verið filmar bæði í Havn og kring landið, og nú bert ein biografrur er eftir tykir tað einum áhugafelagið sum filmsfelagnum lógið, at meirvirðisgjald nú skal leggjast á filmsýningar.

Filmsfelagið setir eisini løgtinginum tryggjar spurningar í samband við, at ítrótturin er undantikin meirvirðisgjaldi. Felagið spyr um sold verða so fá atgongumerki til fótbóltsdystir, at ikki loysir seg at krevja gjald. Spurt verður eisini um so mong atgongumerki verða sold til filmsýningar, at hesi gerast ein verulig inntøkukelda, og haraftrat vil felagið hava at vita, hvørji hagtølg liggja til grund fyri hesi avgerð. Sum lógin er orðað heldur Filmsfelagið ikki, at øll eru líka fyri lógin.

tór.-

Kunnu flyta svævdan seyð

Lógin um bann fyri flutningi av livandi seyði hevur ikki verið hildin í Norðoyggjum. Í einstøkum førum er hon brotin.

—Vit hava havt trupu-

leikar av hesum seinastu tíðina. Tað er rætt at tann eini maðurin hevði sett seg í samband við okkum, áðrenn hann kom til Klaksvíkar við seyðinum. Men frá okkum fekk hann at vita, at svævdi hann seyðin á Pollinum, so hevði hann loyvi at flyta hann óflettan í land. Hetta heimilar lógin, sigur Karstin Hansen, sýslumaður.

jústinus

Bingotølini í dag:

2 45 88